

»Primanjkuje nam splošne kulture«

MAJA IVANIČ JE PREDSEDNICA DRUŠTVA ARHITEKTOV LJUBLJANE IN PREDSEDNICA MEDNARODNE ARHITEKTURNE KONFERENCE PIRANSKI DNEVI, VEČ LET PA JE BILA UREDNICA REVIJE HIŠE. Z RAZLIČNIMI PUBLIKACIJAMI, RAZSTAVAMI IN KONFERENCAMI POSKUŠA DVIGNITI ZAVEST O PROSTORU IN POMENU KAKOVOSTNE ARHITEKTURE.

URŠA MARN

FOTO: BORUT PETERLIN

...

Odnos mesta do javnega in poljavnega prostora v Ljubljani se kaže v podpori prenove in načinu dograditve Plečnikovega stadiona. Odprt prostor in stadion sta bila javna prostora, namenjena vsem prebivalcem Bežigrada. Zdaj pa naj bi ta prostor v celoti izkoristili v komercialne namene. Ali ni sramotno, da mesto daje prednost profitu investitorja namesto lokalni skupnosti?

> Narobe je že to, da mesto ali država prodajata nacionalne kulturne spomenike zasebnim investitorjem. Kulturni spomeniki so javno dobro, zato bi morali vedno ostati v mestni ali državni lasti, ta pa bi morala zanje seveda primerno skrbeti in jih vzdrževati. Če pa mesto ali država zaradi pomanjkanja denarja kulturni spomenik prodajata zasebnemu investitorju, bi mu ga morala prodati skupaj z natančno določeno vsebino in z že strokovno narejenimi, sprejetimi in potrjenimi projekti prenove. Tako bi se lahko investitor vnaprej odločil, ali se mu investicija izplača oz. ali ima še vedno interes za nakup. Pri Plečnikovem stadionu je mesto prodalo kulturni spomenik brez vnaprej določenih pogojev vsebine in prenove, in nato od investitorja skupaj s stroko in javnostjo pričakovalo, da bo svoj denar brez povratnega profita vložil v obnovo. Od zasebnega investitorja, če seveda nima zgolj interesa mecenstva, tega pač ne moremo pričakovati. Prepričana pa sem, da bi bilo s profesionalno transparentno strategijo za sodelovanje pri obnovi oz. prenovi kulturnih spomenikov zainteresiranih mnogo več zasebnih investitorjev.